

Udskriftsdato: 9. februar 2021

KEN nr 9282 af 03/01/2002 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse C-3-02 om salgsomkostninger - boligskift - ikke anskaffelsesudgifter - merudgifter

Ministerium: Social- og Indenrigsministeriet

Journalnummer: J.nr.: 350647-00

Ankestyrelsens principafgørelse C-3-02 om salgsomkostninger - boligskit - ikke anskaffelsesudgifter - merudgifter

Resume:

Betaling af salgsomkostninger ved salg af hidtidige bolig i forbindelse med et boligskit på grund af et handicappet barn var en merudgift ved forsørgelsen og ikke en anskaffelsesudgift.

Der kunne ikke lægges vægt på, at der ved salget af ejerboligen fremkom et større overskud. Der kunne heller ikke lægges vægt på, at familiens fremtidige boligudgifter blev mindre. Bestemmelsen om merudgifter ved forsørgelsen er uafhængig af ansøgerens indtægts- og formueforhold. *)

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 844 af 24. september 2001 - § 28, stk. 1 og § 102, stk. 2

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 41

Note:

*) se også SM O-108-94.

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en familie, der søgte om dækning af merudgifter ved et boligskit fra en ejerbolig til en lejebolig. Boligskitet var nødvendigt af hensyn til ansørgernes handicappede søn. Sønnen havde en medfødt eller erhvervet virussygdom, der angreb centralnervesystemet. Han sad i kørestol, og kunne gå kortere afstande ved hjælp af rolator. Familien boede i en 4-værelses ejerlejlighed, beliggende på 2. sal uden elevator. Det kunne ikke lade sig gøre at installere trappelift med el-døråbning, således at forældrene ikke skulle bære/støtte sønnen i at komme på 2. sal.

En ejendomsmægler havde skønsmæssigt vurderet, at der ville fremkomme et kontant overskud ved salget af familiens ejerbolig på ca. 338.000 kr., når alle udgifter var betalt. Det fremgik af sagen, at omkostningerne ved salget af ejerboligen i alt udgjorde 79.256 kr. hvortil kom udgifter vedrørende en garantistillelse på i alt 2.700 kr. Det vil sige i alt 81.956 kr. Kommunen vurderede, at med et overskud på 338.000 kr. ved salget af familiens hidtidige bolig, og en fremtidig månedlig huslejereduktion på 949 kr. kunne udgifterne ikke dækkes i henhold til servicelovens § 28. Kommunen traf derfor afgørelse om, at indskuddet i lejeboligen samt salgsomkostningerne i forbindelse med salget af ejerlejligheden skulle udredes af overskuddet ved salget.

Kommunen bevilgede en måneds husleje i h.t. servicelovens § 28, idet familien fik en måned med dobbelthuseleje inden ejerboligen blev solgt. Kommunen betalte desuden for flytningen 11.250 kr. samt 17.750 kr. til gardiner i lejeboligen, idet gardinerne fra den tidligere bolig ikke kunne anvendes.

Ansørgerne klagede over afslaget på betaling af omkostningerne ved salg af ejerboligen. De anførte blandt andet, at årsagen til at familien skulle flytte ene og alene skyldtes sønnens handicap.

Nævnet fandt, at ansørgerne havde ret til dækning af samtlige salgsomkostninger i forbindelse med salg af ejerlejlighed og flytning til lejebolig, jf. servicelovens § 102, stk. 2.

Nævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at flytningen var nødvendig af hensyn til sønnen, idet det ikke havde været muligt at indrette ejerlejligheden hensigtsmæssigt. Nævnet lagde til grund, at familien på grund af sønnens handicap tilhørte personkredsen for bestemmelsen, ligesom nævnet fandt, at det ikke af forarbejderne til serviceloven fremgår, at der med lovændringen var tiltænkt nogen ændring af målgruppen. Nævnet fandt således, at ansøgerne uagtet vejledningens punkt 128, havde ret til dækning af salgsomkostninger, jf. herved også SM O-108-94.

Kommunen indbragte sagen for Ankestyrelsen med henblik på en nærmere afklaring af punkt 128 i Socialministeriets vejledning om støtte til hjælpemidler, biler, boligindretning m.v. Det er heri anført, at i tilfælde hvor der flyttes fra en ejerbolig til en lejebolig, kan udgifter ved salg af ejendommen og indskud i lejligheden modregnes i et eventuelt overskud ved salg af ejendommen.

Kommunen var opmærksom på SM O-108-94, men fastholdt, at ressortministeriet som en del af sit regelforberedende arbejde til folketinget, må have lagt denne vurdering til grund, da den var anført i vejledningen fra samme ministerium. At fortolkningen strider mod SM O-108-94, kan forklares ved at afgørelsen heri også rummer andre aspekter. Kommunen påpegede desuden, at ministeriet havde udsendt sin vejledning senere end SM'ens fremkomst.

Sagen blev behandlet i principielt mød med henblik på afklaring af dækning af salgsomkostninger, når man flytter fra en ejerbolig til lejebolig, og ejerboligen sælges med et nettooverskud, jf. servicelovens § 102, stk. 2. Sagen er i øvrigt behandlet som supplement til SM O-108-94.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøgerne havde ret til betaling af salgsomkostningerne på 81.956 kr. i forbindelse med salget af deres hidtidige ejerlejlighed, i medfør af reglen i servicelovens § 28, stk. 1 om merudgifter.

Begrundelsen var, at der fandtes at være tale om nødvendige merudgifter ved forsørgelsen af et handicappet barn i hjemmet.

Ankestyrelsen fandt ikke, at der er hjemmel i servicelovens § 102, stk. 2 til at afholde udgifter vedrørende salg af familiens tidligere bolig.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at servicelovens § 102, stk. 2 efter sit indhold og ordlyden af bestemmelsen omhandler støtte til anskaffelsen af en anden bolig.

Ankestyrelsen fandt, at spørgsmålet om hjælp til betaling af salgsomkostningerne i forbindelse med salget af ansøgernes tidligere bolig skulle afgøres efter servicelovens § 28 om nødvendige merudgifter ved forsørgelsen i hjemmet af et handicappet barn under 18 år.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at det var nødvendigt for familien at flytte på grund af det handicappede barn. Det var dermed nødvendigt for familien at sælge deres hidtidige bolig med deraf følgende udgifter.

Det følger af kompensationsprincippet, at familien ikke skal have merudgifter som følge af forsørgelsen i hjemmet af et mindreårigt handicappet barn.

Ankestyrelsen fandt ikke, at der ved denne vurdering kunne lægges vægt på hverken størrelsen af salgsprovenuet eller den omstændighed at familiens fremtidige boligudgifter ville være mindre end tidligere.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at hjælp efter servicelovens § 28 er uafhængig af ansøgernes indkomst- og formueforhold.

Ankestyrelsen stadfæstede således det sociale nævns afgørelse.